

пророю, рываю: Пай отоше на Сталачко кале. Па под'вате кале испод земню Та прокопѣ той кѣе високо Та улѣзе Тодору у земник. *Пс. 12, 106.* Да ся прокопае и направи дѣбъръ пѣть до Града, кой-то ся намира токо тамъ на близу, отвѣдъ брьдо-то. *Л. Д. 1869 р. 130.*

Прокѡній Прокѡпъ Прокѡнія *имѣя собств. святого:* „Ти Стоянова майчице! Я хайде да те заведамъ, При твоего сина Стояна, Че лежи, та ще да умре, Че му сѣ риза ушила На личенъ день на Прокѡній, И люто го сѣ поклѣла, Пуста сѣ клѣтва збѣждала—скоро стигнала.“ *М. 82.*

Проконсіѣ *с. ж.* прокъ, успѣхъ: Грькъ дѣто стапи, тамъ трева не никне. Сир. Дѣто има Грьци, тамъ не може да бѣде добро, или тамъ не бива: счастье, благополучіе и проконсіѣ. *Ч. 144.* Проконсіѣ нѣма отъ поповъ сынъ! Той стая или гайдарджія, или хайдутинъ или говедаръ. *Ч. 215.* Безъ трудъ нѣма проконсіѣ. *Л. Д. 1873 р. 196, 213.* Отъ мене нѣма проконсіѣ, казва бѣливъ, когѣто са не надѣа (= надѣе) да оздраве = не жилищъ я на бѣломъ свѣтъ. — —

Прокѡпсамъ *м. св.* **Прокѡпсувамъ** *м. дл. (преч. прокѡптѣ)* сдѣлаюсь, дѣлаюсь счастливымъ: Шупналь ѣ като шупла (Не ѣ проконсалъ)! *Кн. 151.* Когѣто нашите старци сѣвѣтовать своите синове, то имъ говоратъ, че „който промѣнява капните, той никога не проконца“. *З. 190.* Идете поврага съ свѣтѣ грькини. Проконсале сѣ ваши-те кокони грькини. *З. 93.* Пб-ученый орачь проконсува повече отъ глупавъ и безкниженъ простаць. *Л. Д. 1873 р. 222.* Кога си види ушитѣ безъ оглѣдало, тогазъ ще и да проконса. *Ч. 170.* Тбй не ще да прокѡпца, ако отнѣме моето наслѣдство (=ему въ прокъ не поидетъ). — — Тіе са прокѡпсани дѣца (=воспитанные въ строгости и порядкѣ). — —

Прѡкопъ *с. м.* прокопъ, ровъ: „Прѡкопъ Ювановъ; първо начяло Той забира отъ Черно Море, В' едно прѣславско отводи село, Момина—крѣвостъ ѣ тамъ по горѣ“. *Гн. 122.* „Грѣты ѣ входъ близо до Сливень Него Асѣновъ прокопъ сказвѣтъ. *Гн. 123.* Отонѣдъ прокопа Шалуфъ начина ся Пелузско-то поле. *Л. Д. 1871 р. 200.*

Прокѣда *с. ж.* бѣдствіе, заставляющее человека покидать родину: Но калци, майко, проклинай Тазъ турска черна прокуда, Дѣто нась млади пропѣди По тѣзи тѣжка чужбина. *Бот. 3.* **Прокѣдавамъ** *м. дл.* распуѓиваю, разгоняю.

Прокукоризамъ *м. св.* прокричу пѣтухомъ: Пѣтелътъ прокукоризаль и лѣвъ-тъ побѣгналь. *Сб. 93.*

Прокѣснѣ *м. св.* прорву: Рѣката Бетисъ тече въ голѣмъ океанъ, доста близо до Херкулесовытѣ стѣлнове, и кѣмъ онѣзи страна, дѣто буйното море като прокѣснѣ едно време брѣга ѣ (*rompant ses digues*), отдѣли страната на Тарсисъ отъ велика Ливіѣ. *Т. 136.*